

УДК 352.07(477.63)

Особливості діяльності районних у місті адміністрацій (в умовах децентралізації державної влади)

Я.Б. ЄДИНАК

Дніпропетровський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління при Президентові України,
м. Дніпропетровськ, Україна, E-mail: edinak_ya@mail.ru

Авторське резюме

У статті аналізується сучасний стан діяльності районних у місті адміністрацій, їх правовий статус, а також статус голови адміністрації, його розпорядження, повноваження, статус засідання районної у місті адміністрації як колегіального органу, форма акту районної у місті адміністрації та його правовий статус, діяльність різних комісій, рад тощо при районній у місті адміністрації. Крім того, вищезазначене піддається аналізу на відповідність Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» та іншим нормативно-правовим актам у сфері місцевого самоврядування. Також проводиться аналіз серед міст України щодо тенденцій створення районних у місті адміністрацій як проміжної форми управління містами із районним поділом та їх ефективність у відповідності до сучасних вимог управління. У той же час аналізується питання щодо використання районних у місті адміністрацій як певний перехідний процес від районних у місті рад до повної ліквідації районного у місті поділу.

Метою даного дослідження є визначення доцільності існування районних у місті адміністрацій як однієї із проміжних форм управління містом без спеціального статусу.

Сучасна практика діяльності районних у місті адміністрацій показує, що вони здатні забезпечити деконцентрацію управлінських функцій на рівні районів у місті.

Ключові слова: районна у місті адміністрація, районна у місті рада, виконавчий комітет, розпорядження, наказ, рішення, голова адміністрації, засідання адміністрації.

Features of in the district administrations in the cities (the aspects of decentralization of state power)

YA.B. YEDYNAK

Dnipropetrovsk regional institute of public administration of National
academy for public administration under the President of Ukraine,
Dnipropetrovsk, Ukraine, E-mail: edinak_ya@mail.ru

Abstract

The article analyses the modern activity of district administrations in the cities, their legal status and the status of the chief of administration, his orders and powers, status of the meetings of administration as collegiate body, form and legal status of act of district administration, different commissions and their activity. These aspects are analyzed according to the Law of Ukraine «About local government in Ukraine» and other juristic acts in the branch of local government. There is an analysis of creation district administrations in cities as intermediate form of administration of cities with district division and the effectivity of administrations according to modern demands of government. There is analysis of using district administrations in the cities as transitional process from district councils to elimination of district division.

The aim of this research is definition of advisability of existence of district administrations in the cities as intermediate form of government of the city without special status.

Modern practice of activity of district administrations in the cities shows that they are able to provide deconcentration of government functions at the level of districts in the cities.

Keywords: district administrations in the cities, district councils in the cities, executive committee, order, decision, the chief of administration, the meetings of administration.

© Я.Б. Єдинак, 2015

Постановка проблеми. У сучасних умовах принцип децентралізації державної влади починає носити практичний бік його реалізації. В той же час за останні роки незалежності України серед міст держави простежується практика переходу від районних у місті рад до районних у місті адміністрацій як однієї із проміжних форм управління районами міста. Тобто відбувається централізація на рівні управління районами у місті. У цьому зв'язку також варто зазначити, що діяльності районних у місті адміністрацій має нелегітимний характер, який виникає внаслідок невідповідності їх форм як проміжного районного управління між громадою та містом до вимог чинного законодавства.

Аналіз досліджень та публікацій. Діяльності представницьких органів місцевого самоврядування в містах з районним поділом присвячені праці сучасних вітчизняних науковців, таких як М. Баймарутов, В. Борденюк, Є. Бородін, О. Батанов, Є. Глухачов, О. Котопцев, М. Корнієнко, В. Кравченко, В. Куйбіда, В. Нікітін, В. Олуйко, І. Павлов, С. Саханенко. Переважна більшість наукових праць спрямовані на дослідження сутності районних у місті рад, реалізації власних повноважень, їх співвідношення та взаємодія з органами державної влади, доцільності існування районних у місті рад через взаємозв'язок між депутатами та населенням районів міста, аналізу діяльності у містах зі спеціальним статусом державних адміністрацій. У той же час поза увагою науковців залишається проблема щодо визначення легітимності та доцільності існування районних у місті адміністрацій.

Метою дослідження є визначення доцільності існування районних у місті адміністрацій як однієї із проміжних форм управління містом без спеціального статусу.

Виклад основного матеріалу. На сьогодні в державі, особливо в містах з районним поділом, перебуває на розгляді питання щодо пошуку ефективної форми проміжного управління районами у власному місті без районних у місті рад.

Метою такого пошуку є вдосконалення організації управління районами у місті через створення єдиної структури підпорядкування органів місцевого самоврядування міста тим самим забезпечивши ефективність реалізації покладених на них функцій та завдань, а також раціональному використанні фінансових ресурсів міста, районів зокрема. Наразі в Україні 25 міст (у тому числі Горлівка, Макіївка, Донецьк, Луганськ, Севастополь і Сімферополь) мають районний поділ, яких нараховується 110.

Таблиця 1

Міста України, які мають районні у місті ради

№ з/п	Назва міста	Кіль. рад	Чис. населення тис. осіб*
1	Дніпродзержинськ	3	241
2	Дніпропетровськ	8	993
3	Донецьк	9	949
4	Житомир	2	270
5	Луганськ	3	424
6	Кіровоград	2	233
7	Кременчук	2	225
8	Кривий Ріг	7	652
9	Полтава	3	295
10	Сімферополь	3	338
11	Херсон	3	297
12	Чернівці	3	262
13	Чернігів	2	295
Всього		50	5474

Таблиця 2

Міста України, які мають районні у місті адміністрації

№ з/п	Назва міста	Кіль. адмініст.	Чис. населення тис. осіб*
1	Горлівка	3	254
2	Запоріжжя	7	766
3	Львів	6	729
4	Маріуполь	4	458
5	Макіївка	5	351

6	Миколаїв	4	494
7	Одеса	4	1017
8	Суми	2	268
9	Харків	9	1454
Всього		44	5791

*Дані Державного комітету статистики України станом на 01.01.2014.

Аналіз системи місцевого самоврядування у 25 містах України (за винятком м. Києва та м. Севастополя), які мають (за винятком м. Вінниці) районний у місті поділ показує, що:

- в 9 містах (Табл. 2) управління районами відбувається через районні у місті адміністрації;

- в 5 містах (м. Дніпропетровськ, м. Житомир, м. Кіровоград, м. Херсон, м. Чернігів) рішення приймалося (в цілому, за основу) або виносилося на розгляд міської ради. Наразі кінцевих рішень не прийнято. Управління районами відбувається через районні у місті ради;

- в 3 містах (м. Дніпродзержинськ, м. Кременчук, м. Чернівці) повноваження районних у місті рад закінчуються 25.10.2015;

- в 1 місті (м. Кривий Ріг) питання ліквідації районних у місті рад не обговорювалося. Управління районами відбувається через районні у місті ради;

- в 1 місті (м. Полтава) рішення носило виключно характер обговорень, дискусій. Управління районами відбувається через районні у місті ради;

- в 3 містах (м. Донецьк, м. Луганськ, м. Сімферополь) рішення приймалося, носило форму обговорень, дискусій, але, враховуючи складну військово-політичну ситуацію на сході країни, не є можливим відстежити подальшу реформу.

Варто також зазначити, що у 2001 р. в м. Києві було проведено адміністративно-територіальну реформу, за якою із 14 районів у місті утворено 10. Також у 2002 р. подібну реформу було проведено в м. Одеса, за якою у місті утворено 4 із 8 районів.

Отже, враховуючи вищевказаний

аналіз міст, які мають (мали) районний у місті поділ та управління ними через районні у місті ради, можна зробити висновок про те, що на сьогодні в державі переважають глибокі тенденції щодо ліквідації районних у місті рад, утворення на їх місці нових форм управління районами, повної ліквідації районного поділу міст або їх укрупнення.

Що стосується аналізу форми управління містом через районні у місті адміністрації, тут можна зазначити, що на сьогодні в 9 містах України утворено та діють 44 районні у місті адміністрації (Табл. 2). Слід також зауважити, що на початковому етапі реорганізації управління районами у м. Вінниця було використано перехідний процес від районних у місті рад до повної ліквідації районного у місті поділу через районні у місті адміністрації, які згодом було ліквідовано.

На сьогодні управління районами міста через районні у місті адміністрації показує, що перехід на таку форму проміжного управління не виправдовує себе. Це обумовлено відсутністю в Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» [1]:

- правового статусу районної у місті адміністрації як органу місцевого самоврядування, її повноваження;

- правового статусу голови районної у місті адміністрації, статусу його розпорядження та повноважень;

- статусу рішення адміністрації як колегіального органу.

Така правова невизначеність не дає містам держави, в яких проміжне управління районами здійснюється через районні у місті адміністрації, створювати правові механізми взаємодії районної адміністрації з іншими органами місцевого самоврядування, у тому числі і державної влади, організовувати самостійне прийняття рішень з визначених для них повноважень, проводити засідання районних комісій, груп, штабів... з питань житлово-комунального господарства, соціальної політики, захисту прав та інтересів дітей, адміністративних, військових, цивільних та економічних питань тощо.

При такій формі управління «райони у місті» є своєрідним територіальним сегментом з проміжним управлінням для спрощення координації керування містом і ніяким чином не виокремлюють територіальну громаду району. У такому випадку місто виступає як цілісна адміністративно-територіальна одиниця (одна територіальна громада).

При створенні районних у місті адміністрацій міські ради керуються ст. 11 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» [1], яка визначає, що виконавчими органами сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад є їх виконавчі комітети, відділи, управління та інші створені радами виконавчі органи. Тобто під формулюванням «інші виконавчі органи» міські ради закладають зміст адміністрації району у місті як аналог місцевих адміністрацій визначених у Законі України «Про місцеві державні адміністрації» [3].

Сьогодні адміністрація району у місті як виконавчий орган місцевого самоврядування – це звичайний департамент – структурний підрозділ, що утворюється для виконання основних завдань високого ступеня складності (багатогалузовість, багатофункціональність, програмно-цільовий напрям діяльності) [4], а не визначений на рівні Закону орган влади місцевого самоврядування.

Суть адміністрації району (департаменту) – спрямування та координація роботи підприємств, установ та організацій району, в той час коли міський голова через міські департаменти, управління, відділи здійснює прямий вплив на діяльність підприємств, установ та організацій міста в цілому. У такій схемі видно, хто конкретно має силу впливу. Спрямування та координація – зайва, неефективна, слаба ланка управління. Тобто для підприємств, установ та організацій районна у місті адміністрація не є органом впливу.

Такий висновок обумовлений тим, що голова адміністрації (директор департаменту) видає наказ, а повинен – розпорядження!

У Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» [1] (ст. 59) визначено, що лише сільський, селищний, міський голова, голова районної у місті ради, районної, обласної ради в межах своїх повноважень видає розпорядження.

Керівники структурних підрозділів – департаменти, управління, відділи (юридичні особи) міської ради, комунальні підприємства міста, інші органи державної влади та місцевого самоврядування, які розташовані у межах дії районної у місті адміністрації згідно з чинним законодавством видають нормативні акти у вигляді наказу.

Таблиця 3

Аналіз посад, статус акта керівника та районної у місті адміністрації

№ з/п	Назва міста	Назва посади керівника районної у місті адміністрації	Статус акта керівника районної у місті адміністрації	Статус акта колегіального органу районної у місті адміністрації
1	Суми	Начальник	Наказ	Форма не визначена
2	Запоріжжя	Голова	Розпорядження	Форма не визначена
3	Харків	Голова	Наказ	Форма не визначена
4	Львів	Голова	Розпорядження	Форма не визначена
5	Одеса	Голова	Розпорядження	Форма не визначена
6	Маріуполь	Голова	Розпорядження	Рішення колегії
7	Миколаїв	Голова	Розпорядження, наказ	Форма не визначена

Отже, видно, що наказ на наказ не має сили впливу. Потрібен вищий нормативний акт – розпорядження. При таких умовах адміністрація району у місті виконує лише статистичну функцію міських департаментів, управлінь, відділів у районах міста, а не поточне оперативне управління районами міста. У відповідності до такого аналізу районні у місті адміністрації не можуть виступати в якості проміжної районної ланки управління, яка б забезпечила належну деконцентрацію управлінських функцій на рівні районів у місті через прийняття окремих колегіальних рішень, самоврядних (незалежних) розпоряджень голови адміністрації, утворення та діяльності різних комісій, груп, штабів тощо. Такі форми актів керівника районної у місті адміністрації як розпорядження, форма засідання адміністрації як колегія визначають міські ради у положеннях про районні у місті адміністрації. При цьому розпорядження голови адміністрації повинно носити суто рекомендаційний, а не обов'язковий характер. Це викликано відсутністю правового статусу такого розпорядження у Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» [1].

Як наприклад. Маріупольська міська рада власним рішенням у порушення чинного законодавства наділила районні у місті адміністрації правом прийняття колегіальних рішень, які властиві виконавчому комітету районної у місті ради, а також міської ради. Тобто Маріупольська міська рада консультативно-дорадчий орган – колегію вивела у статус районного колегіального органу, рішення якого носить не рекомендаційний, погоджувальний, а обов'язковий характер та потребує виконання усіма розташованими на території району підприємствами, установами та організаціями.

Витяг із Положення адміністрації району Маріупольської міської ради (рішення міської ради від 29 березня 2011 р. №6/6-359 «Про затвердження Положень про виконавчі органи міської ради» [13]) показує, що районна у місті адміністрація має свій колегіальний орган – колегія:

– колегія районної адміністрації здійснює свою діяльність на підставі Положення про колегію районної адміністрації, затвердженого рішенням міської ради, виходячи з повноважень, покладених на районну адміністрацію міською радою і міським головою;

– кількісний склад колегії районної адміністрації визначається Положенням про колегію районної адміністрації.

– персональний склад колегії за поданням голови районної адміністрації затверджується розпорядженням міського голови;

– колегія районної адміністрації міської ради в межах своїх повноважень ухвалює відповідні рішення [13].

У Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» [1] (ст. 59) визначено, що виконавчий комітет сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради в межах своїх повноважень приймає рішення.

Вказаними рішеннями колегії вирішуються питання щодо захисту прав дітей, зміни договору найму житлового приміщення, зміни поштової адреси, надання дозволу на перепланування житлових квартир тощо.

Крім того, привертає увагу той факт, що комісія з питань захисту прав дитини районної у місті адміністрації Маріупольської міської ради утворюється колегією районної у місті адміністрації Маріупольської міської ради.

Отже, виходить, що всі рішення колегії адміністрації району є нелегітимними.

Наступним прикладом є діяльність Одеської міської ради, яка власним рішенням у порушення чинного законодавства наділила голів районних у місті адміністрацій власними розпорядженнями (одноособово, а не колегіально) вирішувати питання:

– усиновлення, встановлення опіки, піклування, зміни прізвища дітей, позбавлення батьківських прав тощо.

Крім того, привертає увагу той факт, що комісія з питань захисту прав дитини утворюється виконавчим комітетом Одеської міської ради, але при цьому комісію може очолювати заступник

міського голови або голова виконавчого органу Одеської міської ради (голова районної у місті адміністрації).

Отже, виходить, що всі розпорядження голови адміністрації району є нелегітимними.

Ще одним прикладом є діяльність Запорізької міської ради, яка власним рішенням у порушення чинного законодавства наділила голів районних у місті адміністрацій власними розпорядженнями (одноособово, а не колегіально) вирішувати питання:

– усиновлення, встановлення опіки, піклування, зміни прізвища дітей, позбавлення батьківських прав тощо.

Крім того, привертає увагу той факт, що комісія з питань захисту прав дитини районної у місті адміністрації Запорізької міської ради утворюється головою районної адміністрації Запорізької міської ради.

Отже, виходить, що всі розпорядження голови адміністрації району є нелегітимними.

Також варто розглянути приклад Харківської міської ради, яка, порівняно з іншими містами держави, не наділяла голів адміністрацій районів власними наказами (одноособово, а не колегіально) вирішувати питання:

– усиновлення, встановлення опіки, піклування, зміни прізвища дітей, позбавлення батьківських прав тощо.

Всі питання розглядаються на засіданнях виконавчого комітету Харківської міської ради та затверджуються його відповідним рішенням.

З метою деконцентрації розгляду питань на рівні районних у місті комісій з питань захисту прав дитини виконавчим комітетом Харківської міської ради утворюються районні комісії, які очолюють голови районних у місті адміністрацій. При цьому голови районних у місті адміністрацій не координують роботу територіальних районних управлінь-служб у справах дітей, а лише забезпечують їх діяльність.

Отже, виходить, що всі рішення з питань захисту дітей є легітимними.

В усіх містах держави районні у місті адміністрації визначені як виконавчі

органи міської ради. Лише у м. Харкові районні у місті адміністрації визначені Харківською міською радою як її виконавчі органи, які діють на правах самостійного департаменту.

Слід зауважити, що на підставі рішення виконавчого комітету Маріупольської міської ради від 30 грудня 1996 р. №367 «Про створення районних адміністрацій виконавчого комітету Маріупольської міської ради народних депутатів і затвердження Положень про районні адміністрації» [14], рішення Орджонікідзевської районної Ради народних депутатів від 29 січня 1997 р. №8 «Про делегування повноважень виконавчого органу Орджонікідзевської районної Ради народних депутатів районній адміністрації виконавчого комітету Маріупольської міської Ради народних депутатів і ліквідації виконавчого комітету районної Ради народних депутатів» [15] створено Орджонікідзевську районну адміністрацію в місті Маріуполі. Аналогічно прийняті рішення й по інших адміністраціях у місті.

Районні адміністрації Маріупольської міської ради утворювалися у період дії Закону України від 26 березня 1992 р. №2234-XII «Про місцеві Ради народних депутатів, місцеве і регіональне самоврядування» [2], в якому також такої форми, як адміністрація району у місті не було визначено. Тобто такі рішення міських рад м. Львова (1994-1995) та м. Маріуполь (1996-1997) приймалися виключно із власних міркувань та у порушення чинного законодавства. Також слід зазначити, що лише в м. Одеса серед районних у місті адміністрацій є посада керуючого справами районної у місті адміністрації. Варто підкреслити, що постановою Кабінету Міністрів України від 09 березня 2006 р. №268 «Про упорядкування структури та умов оплати праці працівників апарату органів виконавчої влади, органів прокуратури, судів та інших органів» [5] посада голови районної у місті адміністрації, його заступників, а також керуючого справами районної у місті адміністрації не визначено.

Що стосується утворення та діяль-

ності різних комісій, рад тощо при районних у місті адміністраціях.

На сьогодні чинним законодавством України визначено, що різні колегіальні органи (комісії, ради тощо) утворюються районними, районними у м. Києві та Севастополі державними адміністраціями, виконавчими органами міських, районних у містах, сільських, селищних рад, а саме (наприклад):

1. Комісія з питань захисту прав дитини [6].
2. Опікунська рада [7].
3. Комісія з питань надання адресної матеріальної допомоги окремим категоріям громадян [8].
4. Комісія з питань надання субсидій, пільг та соціальної допомоги мало-забезпеченим сім'ям [8].
5. Призовна комісія [9].
6. Районна технічна комісія [10].
7. Надзвичайна протиепізоотична комісія [11].
8. Адміністративна комісія [12] тощо.

Отже, враховуючи вищевказане, можна дійти висновку, що діяльність різних колегіальних органів при районних у місті адміністраціях та їх рішення є нелегітимними (крім м. Харкова).

Варто зазначити, що у 8 містах держави районні у місті адміністрації утворювалися в період з 1994 по 2002 роки. У м. Луганськ в період з 2002 по 2006 роки було утворено 3 районні у місті адміністрації, які паралельно діяли із районними у місті радами та їх виконавчими органами. У м. Вінниця в 2010 році з метою оптимізації управління районом міста було утворено 3 районні у місті адміністрації, які згодом, у кінці 2011 року, були ліквідовані. Останнім містом держави, яке у 2010 році використало форму проміжного районного управління як районну у місті адміністрацію, – є м. Харків.

В сучасних умовах, районні у місті адміністрації (департаменти) можна ефективно використовувати як певний перехідний процес при переході від управління через районні у місті ради до територіального районного (мікрорайонного) рівня управління містом.

Наявність перехідного процесу надасть можливість безболісно провести оптимізацію управлінських функцій керування районами міста, оскільки за великий період діяльності районних у місті рад виникли різноманітні процеси, функції, інші обставини, які швидко не зміниш, пристосуєш під нові умови. Тим більше такий перехідний процес надасть можливість виконавчим органам міської ради привести у відповідність власні нормативні акти з урахуванням нових умов управління містом.

Районні адміністрації на певному етапі (можливо один рік, менше) завершать оптимально ліквідацію районних у місті рад та їх виконкомів. Тобто, системну реорганізацію відчує у повній мірі лише управлінський корпус, а не громада міста. Адміністрація району (департамент) – це своєрідний баланс для зменшення соціальної та управлінської напруженості.

Підсумовуючи вищевикладене, слід зауважити, що з проведеного аналізу видно, що форма проміжного управління районами міста через (невизначені на рівні закону) районні у місті адміністрації не відповідають сучасним та перспективним вимогам управління містами з кількістю населення більше 400 тис. осіб. В сучасних умовах управління невизначені на рівні закону районні у місті адміністрації є зайвою ланкою управління між міською владою та населенням міста. В той же час із проведеного аналізу видно, що форма проміжного управління районами міста через районні у місті адміністрації забезпечує здійснення деконцентрації повноважень міської ради на рівні управління районами у місті. Завдяки такій формі можна досягти поставленої мети зі створення єдиної структури підпорядкування органів місцевого самоврядування міста, тим самим забезпечивши ефективність реалізації покладених на них функцій та завдань, а також раціональному використанню фінансових ресурсів міста, районів зокрема.

У рамках децентралізації державної влади на рівні територіальних громад міст така форма проміжного управління

районами міста як районні у місті адміністрації відповідала б сучасним вимогам управління великими містами із кількістю населення більше 400 тис. осіб.

У той же час, слід розуміти, що в теперішніх та перспективних умовах для досягнення мети із вдосконалення організації управління районами у місті, завдяки створенню єдиної структури підпорядкування органів місцевого самоврядування міста через районні у місті адміністрації може бути недоцільним та неефективним напрямком реформи. Такі твердження обумовлені тим, що за період незалежності України районні у місті адміністрації як орган місцевого самоврядування так і не увійшли у законодавче поле з управління місцевими справами. Тобто державне та місцеве управління за останні 24 роки пройшло глибокі структурні перетворення та оптимізацію управління із урахуванням вітчизняних та зарубіжних практик управління державними та місцевими справами. Управління державною та місцевою системою влади як і в інших системах має властивість постійних динамічних змін та пристосувань до нових викликів сьогодення. Ми також повинні врахувати, що сьогодні частка державного сектора у складі економіки України становить 10,3% із 100 % [16]. Таке співвідношення 10% на 90% говорить про глибокі структурні зміни у підходах управління з боку державних та місцевих органів влади, а також визначає ступінь впливу органу влади на розвиток та управління відповідною територією.

Крім того, на сьогодні єдиною граничною нормою управління містом без районного у місті поділу є кількість населення міста до 400 тис. осіб. Вперше таку граничну норму було встановлено у 2012 р. та апробовано на прикладі м. Ві-

сниця (372 тис. осіб). Згідно з таким розрахунком у державі залишилося 11 міст населення яких перевищує 400 тис. осіб, в тому числі 2 міста із спеціальним статусом.

Варто підкреслити, що утворення районних у місті адміністрацій не приведе до порушення управління районами міста, а навпаки демонструє певні позитивні результати оптимізації управління містом. Оскільки економічна та соціальна політика міста розробляється однією міською структурою (міською радою), при цьому всі інші місцеві органи є безпосередніми учасниками її виконання. Тобто управління трудовими, матеріальними та фінансовими ресурсами міста, а також адміністративними функціями відбувається за одним єдиним – раціональним підходом.

Висновки. Враховуючи тенденції міст держави без спеціального статусу щодо ліквідації районних у місті рад та створення на їх місці районних у місті адміністрацій доцільно розглянути та внести зміни до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» [1], а саме: визначити право міської ради, виходячи із власних потреб управління містом утворювати районні у місті адміністрації як її виконавчий орган тим самим ліквідувавши на рівні закону статус районних у місті рад.

У той же час на рівні закону визначити правовий статус районної у місті адміністрації, її повноваження, статус голови районної у місті адміністрації, статус розпорядження голови, його повноваження, статус засідання районної у місті адміністрації (колегіальний орган для зменшення навантаження на роботу міського виконавчого комітету).

Прийняття таких змін надасть адміністраціям районів у місті законний статус у їх діяльності.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Про місцеве самоврядування в Україні: закон України від 21 травня 1997 р. №280/97-ВР. – Режим доступу: www.zakon3.rada.gov.ua.
2. Про місцеві Ради народних депутатів, місцеве і регіональне самоврядування: закон України від 26 березня 1992 р. №2234-ХІІ. – Режим доступу: www.zakon0.rada.gov.ua.
3. Про місцеві державні адміністрації: закон України від 09 квітня 1999 р. №586-ХІV. – Режим доступу: www.zakon2.rada.gov.ua.

4. Про упорядкування структури апарату центральних органів виконавчої влади, їх територіальних підрозділів та місцевих державних адміністрацій: постанова Кабінету Міністрів України від 12 березня 2005 р. №179. – Режим доступу: www.zakon5.rada.gov.ua.
5. Про упорядкування структури та умов оплати праці працівників апарату органів виконавчої влади, органів прокуратури, судів та інших органів: постанова Кабінету Міністрів України від 09 березня 2006 р. №268. – Режим доступу: www.zakon4.rada.gov.ua.
6. Питання діяльності органів опіки та піклування, пов'язаної із захистом прав дитини: постанова Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 р. №866. – Режим доступу: www.zakon0.rada.gov.ua.
7. Про затвердження Правил опіки та піклування: наказ (спільний) Державного комітету України у справах сім'ї та молоді, Міністерства освіти України, Міністерства охорони здоров'я України, Міністерства праці та соціальної політики України від 17 червня 1999 р. №387/3680. – Режим доступу: www.zakon0.rada.gov.ua.
8. Про спрощення порядку надання населенню субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива: постанова Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 1995 р. №848. – Режим доступу: www.zakon0.rada.gov.ua.
9. Про затвердження Положення про підготовку і проведення призову громадян України на строкову військову службу та прийняття призовників на військову службу за контрактом: постанова Кабінету Міністрів України від 21 березня 2002 р. №352. – Режим доступу: www.zakon2.rada.gov.ua.
10. Про порядок обстеження стану жилих будинків з метою встановлення їх відповідності санітарним та технічним вимогам та визнання жилих будинків і жилих приміщень непридатними для проживання: постанова Ради Міністрів УРСР від 26 червня 1984 р. №189. – Режим доступу: www.zakon0.rada.gov.ua.
11. Про затвердження Положення про Державну надзвичайну протиепізоотичну комісію при Кабінеті Міністрів України та типових положень про місцеві державні надзвичайні протиепізоотичні комісії: постанова Кабінету Міністрів України від 21 листопада 2007 р. №1350. – Режим доступу: www.zakon1.rada.gov.ua.
12. Про затвердження Положення про адміністративні комісії Української РСР: Указ Президії Верховної Ради УРСР від 09 березня 1988 р. №5540-XI. – Режим доступу: www.zakon5.rada.gov.ua.
13. Про затвердження Положень про виконавчі органи міської ради: рішення Маріупольської міської ради від 29 березня 2011 р. №6/6-359. – Режим доступу: www.marsovet.org.ua/documents/show/menu/1.
14. Про створення районних адміністрацій виконавчого комітету Маріупольської міської Ради народних депутатів і затвердження Положень про районні адміністрації: рішення виконкому Маріупольської міської ради від 30 грудня 1996 р. №367. – Режим доступу: www.marsovet.org.ua/documents/show/catalog/1.
15. Про делегування повноважень виконавчого органу Орджонікідзевської районної Ради народних депутатів районній адміністрації виконавчого комітету Маріупольської міської Ради народних депутатів і ліквідацію виконавчого комітету районної Ради народних депутатів: рішення Орджонікідзевської районної Ради народних депутатів від 29 січня 1997 р. №8. – Режим доступу: www.marsovet.org.ua/documents/show/catalog/1.
16. Питома вага державного сектору в економіці, статистичний звіт Міністерства економічного розвитку та торгівлі України. – Режим доступу: www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&tag=UpravlinniaDerzhavnimSektoromEkonomikiIs.

REFERENCES:

1. Pro mistseve samovriaduvannia v Ukraini: Zakon Ukrainy vid 21 travnya 1997 r. №280/97-VR (Government in Ukraine: Law of Ukraine on May 21. 1997 number 280/97-VR). Mode of access: www.zakon3.rada.gov.ua.
2. Pro mistsevi Rady narodnykh deputativ, mistseve i rehionalne samovryaduvannia: zakon Ukrainy vid 26 bereznya 1992 r. №2234-KHII (The local councils of deputies, local and regional authorities: Law of Ukraine of 26 March 1992 r. №2234-XII). Mode of access: www.zakon0.rada.gov.ua.
3. Pro mistsevi derzhavni administratsiyi: zakon Ukrayiny vid 09 kvitnya 1999 r. №586-XIV (On Local State Administrations: The Law of Ukraine on 09 Apr. 1999 No 586-XIV). Mode of access: www.zakon2.rada.gov.ua.
4. Pro uporyadkuvannya struktury aparatu tsentralnykh orhaniv vykonavchoyi vlady, yikh

terytorialnykh pidrozdiliv ta mistsevykh derzhavnykh administratsiy: postanova Kabinetu Ministriv Ukrayiny vid 12 bereznaya 2005 r. №179 (The organization of the structure of the central executive authorities and their territorial subdivisions and local public administrations Cabinet of Ministers of Ukraine of 12 March 2005 r. №179). Mode of access: www.zakon5.rada.gov.ua.

5. Pro uporyadkuvannya struktury ta umov oplaty pratsi pratsivnykiv aparatu orhaniv vykonavchoyi vlady, orhaniv prokuratury, sudiv ta inshykh orhaniv: postanova Kabinetu Ministriv Ukrayiny vid 09 bereznaya 2006 r. №268 (The structure and arrangement of labor remuneration for executive bodies, prosecutors, courts and other bodies, the Cabinet of Ministers of Ukraine of 09 March 2006 r. №268). Mode of access: www.zakon4.rada.gov.ua.

6. Pytannya diyalnosti orhaniv opiky ta pikluvannya, povyazanoyi iz zakhystom prav dytyny: postanova Kabinetu Ministriv Ukrayiny vid 24 veresnya 2008 r. №866 (On Activities of guardianship for the Protection of Children's Rights, the Cabinet of Ministers of Ukraine of 24 September 2008 r. №866). Mode of access: www.zakon0.rada.gov.ua.

7. Pro zatverdzhennya Pravyl opiky ta pikluvannya: nakaz (spilnyy) Derzhavnoho komitetu Ukrayiny u spravakh simyi ta molodi, Ministerstva osvity Ukrayiny, Ministerstva okhorony zdorovya Ukrayiny, Ministerstva pratsi ta sotsialnoyi polityky Ukrayiny vid 17 chervnya 1999 r. №387/3680 (On approval of rules of guardianship: Order (common) State Committee of Ukraine for Family and Youth, Ministry of Education of Ukraine, Ministry of Health of Ukraine, Ministry of Labour and Social Policy of Ukraine of 17 June 1999 r. №387/3680). Mode of access: www.zakon0.rada.gov.ua.

8. Pro sproshchennya poriadku nadannya naseleennyu subsydiy dlya vidshkoduvannya vytrat na oplatu zhytlovo-komunalnykh posluh, prydbannya skraplenoho hazu, tverdoho ta ridkoho pichnoho pobutovoho palyva: postanova Kabinetu Ministriv Ukrayiny vid 21 zhovtnya 1995 r. №848 (On simplification of granting subsidies for reimbursement for housing and communal services, purchase of liquefied gas, solid and liquid stove fuel, the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 21 October 1995 r. №848). Mode of access: www.zakon0.rada.gov.ua.

9. Pro zatverdzhennya Polozhennya pro pidhotovku i provedennya pryzovu hromadyan Ukrayiny na strokovu viyskovu sluzhbu ta pryynyattya pryzovnykiv na viyskovu sluzhbu za kontraktom: postanova Kabinetu Ministriv Ukrayiny vid 21 bereznaya 2002 r. №352 (On approval of the preparation and conduct of citizens of Ukraine call to military service and the adoption of recruits for military service under the contract, the Cabinet of Ministers of Ukraine of 21 March 2002 r. №352). Mode of access: www.zakon2.rada.gov.ua.

10. Pro poriadok obstezhennya stanu zhylykh budynkiv z metoyu vstanovlennya yikh vidpovidnosti sanitarnym ta tekhnichnym vymoham ta vyznannya zhylykh budynkiv i zhylykh prymishchen neprydatnymi dlya prozhyvannya: postanova Rady Ministriv URSR vid 26 chervnya 1984 r. №189 (On the procedure for examining the condition of residential buildings to determine their compliance with sanitary and technical requirements and acceptance of residential buildings and premises uninhabitable: USSR Council of Ministers Resolution of 26 June 1984 r. №189). Mode of access: www.zakon0.rada.gov.ua.

11. Pro zatverdzhennya Polozhennya pro Derzhavnu nadzvychaynu protyepizootychnu komisiyu pry Kabineti Ministriv Ukrayiny ta typovykh polozhen pro mistsevi derzhavni nadzvychayni protyepizootychni komisiyi: postanova Kabinetu Ministriv Ukrayiny vid 21 lystopada 2007 r. №1350 (On approval of the State emergency anti-epizootic commission under the Cabinet of Ministers of Ukraine and model provisions on local government emergency antiepizootic Commission: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine on 21 November 2007 r. №1350). Mode of access: www.zakon1.rada.gov.ua.

12. Pro zatverdzhennya Polozhennya pro administratyvni komisiyi Ukrayinskoyi RSR: ukaz Prezydiyi Verkhovnoyi Rady URSR vid 09 bereznaya 1988 r. №5540-XI (On approval of the administrative committee of the Ukrainian SSR: a decree of the Presidium of the Supreme Soviet of 09 March 1988 r. №5540-XI). Mode of access: www.zakon5.rada.gov.ua.

13. Pro zatverdzhennya Polozhen pro vykonavchi orhany miskoyi rady: rishennya Mariupolskoyi miskoyi rady vid 29 bereznaya 2011 r. №6/6-359 (On approval of Regulations on executive bodies of the City Council: decision Mariupol City Council of 29 March 2011 r. №6/6-359). Mode of access: www.marsovet.org.ua/documents/show/menu/1.

14. Pro stvorennya rayonnykh administratsiy vykonavchoho komitetu Mariupolskoyi miskoyi rady narodnykh deputativ i zatverdzhennya Polozhen pro rayonni administratsiyi: rishennya vykonkomu Mariupolskoyi miskoyi rady vid 30 hrudnya 1996 r. №367 (On the creation of district administrations of the Executive Committee of Mariupol City Council and approval of the Regulations of the district administration, the decision of the executive committee of Mariupol City Council of 30 December 1996 r. №367). Mode of access: www.marsovet.org.ua/documents/

show/catalog/1.

15. Pro delehuвання povnovazhen vykonavchoho orhanu Ordzhonikidzevskoyi rayonnoyi Rady narodnykh deputativ rayonniy administratsiyi vykonavchoho komitetu Mariupolskoyi miskoyi Rady narodnykh deputativ i likvidatsiyi vykonavchoho komitetu rayonnoyi Rady narodnykh deputativ: rishennya Ordzhonikidzevskoyi rayonnoyi Rady narodnykh deputativ vid 29 sichnya 1997 r. №8 (About delegation of powers of the executive body Ordzhonikidze District Soviet of People's Deputies of the regional administration of the Executive Committee of Mariupol City Council Executive Committee and the elimination of the district councils of deputies: decision Ordzhonikidze District Soviet of People's Deputies of 29 January 1997 r. №8). Mode of access: www.marsovet.org.ua/documents/show/catalog/1.

16. Pytoma vaha derzhavnoho sektoru v ekonomitsi, statystychnyy zvit Ministerstva ekonomichnoho rozvytku ta torhivli Ukrayiny (The share of state sector in the economy, a statistical report of the Ministry of Economic Development and Trade of Ukraine). Mode of access: www.me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&tag=UpravlinniaDerzhavnimSektoromEkonomiki Is.

Єдинак Ярослав Богданович – аспірант

Дніпропетровський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентові України

Адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, вул. Гоголя, 29

E-mail: edinak_ya@mail.ru

Yedynak Yaroslav Bohdanovych – postgraduate

Dnepropetrovsk regional institute of public administration, the National academy of public administration, office of the President of Ukraine

Address: 29, Gogol Str., Dnipropetrovsk, 49044, Ukraine

E-mail: edinak_ya@mail.ru